

Wij zijn Avansa

regio Brugge
avansa

samen naar beter

Inhoud

Democratie is een teer plantje	3
Wij zijn Avansa	4
Wensgrootouders & Droomkleinkinderen	6
Eye on Palestine Brugge	10
Repair Café Textiel	14
't Werkt als we 't samen doen	16
Valt hier iets te lachen? Erfgoeddag 2026	20
Vrije tijd voor iedereen	24
Dzjambo! Waar mensen elkaar ontmoeten	25
Ze mogen nooit vergeten worden - Struikelstenen	28
Dit waren onze partners in 2025 en 2026	30
Team	31

© Ivan Van de Cappelle

Democratie is een teer plantje

De Vlaamse regering heeft beslist om het decreet Sociaal-Cultureel Werk aan te passen. Nog maar eens. Drie decreten op tien jaar. We zitten in een soort ‘decreetswijziging modus’, zo lijkt het. We maken ons zorgen, als we de oneliners horen die hier en daar vallen.

Besparen?

Een blik op de cijfers maakt duidelijk dat er in het decreet Sociaal-Cultureel werk niet veel geld te vinden is. Het hele decreet is in 2026 goed voor 79,4 miljoen euro, verdeeld over 130 organisaties, ofwel 0,12% van de hele Vlaamse begroting van 66 miljard. Onderwijs en Welzijn zijn elk goed voor meer dan 20 miljard. In het Sociaal-Cultureel werk knippen kan alleen maar peanuts opleveren.

Voor wat hoort wat?

Sommige politici willen ‘outputs’ en ‘resultaten’ zien. Terecht, maar het hangt er van af hoe je die resultaten definieert, natuurlijk. Een te enge blik leidt nergens heen. Ons werk is een investering in mensen, in sociale cohesie, in het opbouwen van de samenleving. Er is volop verantwoording, via onafhankelijke beoordelingscommissies die grondig controleren of de middelen efficiënt worden ingezet. Vertrouwen boven controle, klinkt het vaak over andere sectoren. Laten we op die manier ook in onze sector verder gaan.

We nodigen de beleidsmakers uit om ons werk te zien als een vrijplaats waar burgers actief bijdragen aan de democratie, beter samenleven, leren burger zijn.

Uitvoeren van beslist beleid?

De hoeksteen van het decreet is nu de ‘civiele ruimte’. Mensen organiseren zich en beslissen samen waarmee ze bezig zijn. Als ze kwalitatief werk afleveren, krijgen ze een toelage van de overheid, die zich verder niet bemoeit met inhoudelijke keuzes. Sociaal-cultureel werk kan alleen maar gedijen in deze civiele ruimte. Wij zijn geen uitvoerders van beslist regeringsbeleid. We laten ons niet instrumentaliseren.

Democratie is een werkwoord

We nodigen de beleidsmakers uit om het Sociaal-Cultureel Werk te zien als een vrijplaats waar burgers actief bijdragen aan de democratie, beter samenleven, leren burger zijn. Een sterke democratie betekent ook een onafhankelijke pers, een levendig middenveld, maatschappelijk debat, sterk onderwijs, betrokken burgers. Democratie is een opdracht voor iedereen in de samenleving.

Geef het plantje water

Als je er zo naar kijkt, is die paar miljoen die naar het decreet Sociaal-Cultureel werk vloeit meer dan de moeite waard. Het is investeren in het ecosysteem dat onze democratie onderhoudt. Een plantje dat je geen water geeft, gaat dood. En democratie is een teer plantje, zo leren de gebeurtenissen in de wereld.

Karl Duc

Coördinator Avansa regio Brugge

Dit magazine geeft je een inblik in praktijken en projecten die je minder zal aantreffen in ons open aanbod. Van ‘t Werkt tot Struikelstenen, van Wensgrootouders & Droomkleinkinderen tot Eye on Palestine of Repair Café Textiel: in deze uitgave gaan we er dieper op in.

Wij zijn Avansa

Avansa is een regionale sociaal-culturele speler, erkend en gesubsidieerd door de Vlaamse overheid.

Het **decreet sociaal-cultureel volwassenenwerk** zet het civiel perspectief centraal. Op basis van een grondige analyse van de context en de regio, bepaalt de organisatie zelf waaraan ze wil werken. De overheid controleert niet de inhoud, maar wel de kwaliteit van de werking.

Om de vijf jaar dient Avansa een **beleidsplan** in, dat door een onafhankelijke commissie wordt beoordeeld en door de minister van Cultuur bekrachtigd. Dat beleidsplan is de basis van onze werking.

We maken deel uit van de bonte groep sociaal-culturele organisaties in Vlaanderen: **klein en groot, jong en oud, van alle levensbeschouwingen**: Willemsfonds, FMDO, Landelijke Gilde, Oxfam, Vlaamse Volksbeweging, Rode Antraciet, Welzijnsschakels, Rebelle, PRH, Wisper, HerstelAcademie, Cultuurcentra ...

In die sector staat Avansa wat apart, omdat we geen landelijke, maar een regionale opdracht hebben. We moeten actief zijn voor de inwoners van de **10 gemeenten van de regio Brugge**: Beernem, Blankenberge, Brugge, Damme, Jabbeke, Knokke-Heist, Oostkamp, Torhout, Zedelgem, Zuienkerke.

Samen naar beter, dat is onze baseline. Daarom zetten we ons in om iedereen te bereiken: rijk en arm, Belg en nieuwkomer, genderdivers, in de stad of op het platteland. Met activiteiten die er toe doen. Activiteiten die je helpen om beter mens te worden, te participeren aan cultuur, je te emanciperen.

Het grootste deel van onze werking weven we rond vier thema's: diversiteit, duurzaamheid, groepen in een kwetsbare situatie en cultuurparticipatie. Dat zijn onze **speerpunten**. We hebben gekozen voor deze thema's omdat we denken dat dit de zaken zijn waar we een zinvolle bijdrage aan kunnen leveren, vanuit ons sociaal-cultureel perspectief.

- **Diversiteit** is een realiteit. Aan ons om er iets positiefs van te maken, je kan de wereld niet 'in achteruit' zetten. Samenleven komt van twee kanten, ontmoeting zorgt voor begrip. Lokale verankering en een globale visie: ze zijn alle twee nodig.
- **Duurzaamheid** is een must. De ecologische omslag moet er komen, en rap, of er gebeuren ongelukken. Ook wie het minder gemakkelijk heeft, moet ecologische keuzes kunnen maken. Dat is in ieders belang.
- Niet iedereen krijgt evenveel kansen. Wie in een **kwetsbare positie** zit, door ziekte, armoede, een handicap, zwakke IT-vaardigheden, lage scholing, detentie of wat dan ook, moet volop kunnen deelnemen aan de samenleving. De kwetsbare positie van een persoon is soms een gevolg van keuzes, maar er speelt ook altijd een structurele achterstelling mee. Het verhaal van gelijke kansen: niet modieus, maar essentieel om de cohesie in onze samenleving te bewaren.
- **Cultuur en erfgoed** zijn er volop in onze regio. Dat is een troef. Culturele activiteiten of projecten hebben een waarde op zich, maar zijn tegelijk ook een middel om aan één van de thema's hierboven te werken. Cultuurparticipatie is een middel om sociale cohesie te versterken en aan armoedebestrijding of integratie te werken.

Hoe we ons ding doen, is een vraag van tweede orde. **Vorm volgt functie**. We doen veel soorten dingen: een lezing of een cursus, een uitstap, een sociaal-artistiek project, een kookavond, een adviesgesprek, een straatactie, een experiment uitbouwen, het neerpennen van een memorandum... we doen het allemaal.

We zijn vrije vogels, we laten ons niet opsluiten in één methodiek.

WENSGROOTOUDERS EN DROOMKLEINKINDEREN!

Een warme band die groeit tussen generaties

Sommige mensen missen een grootouder. Anderen missen een kleinkind. Vanuit die eenvoudige gedachte ontstond bij Avansa regio Brugge het project Wensgrootouders & Droomkleinkinderen: een initiatief dat ouderen met een groot hart verbindt met kinderen die de liefde en warmte van een grootouder moeten missen.

Geen pleegzorg, geen adoptie, maar een warme, unieke band op maat van de mensen die elkaar ontmoeten.

“Oma en opa, moemoe en vava... kleinkinderen brengen kleur in je leven,” vertelt Margot, projectmedewerker bij Avansa. “Het is een bijzondere relatie, vol verbondenheid, zorg en speelse leermomenten. Jammer genoeg is dat geluk niet voor iedereen weggelegd. Met dit project willen we ouderen die het gemis van een kleinkind ervaren, samenbrengen met kinderen die een grootouder missen in hun leven.”

We luisteren naar het verhaal van Sarah en haar dochter Zoë, en naar Veerle en Frank — één van de eerste matches binnen het project.

“Het is letterlijk wat ik altijd zei dat we misten.”

Sarah is alleenstaande mama van de hypersociale Zoë (3). Door haar visuele beperking is het niet altijd evident om alles alleen te doen.

“Ik had eigenlijk al vaak gezegd: we missen actieve grootouders, we hebben wel een moeke, mijn mama, maar zij kan ons door haar zwakke gezondheid niet bij alles helpen.”

Sarah vertelt: “Ik had dat al links en rechts laten vallen, en plots zag ik iets passeren van Avansa. Het is letterlijk wat ik altijd zei dat we misten.”

Wat haar vooral bijbleef van het traject?

“Vanaf de informatieronde voelde het enorm veilig. Het gaat over je kind, het kostbaarste dat je hebt. Mensen zeggen wel eens: zet een oproep op Facebook. Maar

“Wij zitten vaak in de rol van hulpvrager, in dossiers en ondersteuning. Maar hier is het anders. Zij helpen ons, ja, maar door onze aanwezigheid geven wij hun leven kleur. Het is een wisselwerking.”

Sarah

dan heb je geen filter. Wie reageert daarop? Het project van Avansa voelde professioneel en doordacht. Dat was voor mij het belangrijkste: veiligheid.”

“We zaten in een negatieve situatie. Nu hebben we weer een doel.”

Aan de andere kant van het verhaal staan Veerle en Frank. Ook zij voelden al langer een leegte.

“Wij zaten eigenlijk in een volledig negatieve situatie,” vertellen ze openhartig. “We misten iets. We wilden opnieuw omringd zijn door jeugdig enthousiasme, zorg kunnen dragen voor iemand. We hadden nood aan een nieuw doel.”

De eerste ontmoeting met Sarah en Zoë was spannend, maar tegelijk ook bijzonder warm.

“Het was raar... maar ook speciaal,” glimlacht Veerle. “We konden vrij praten over alles. En Zoë, dat is zo’n lief kind. Ongelooflijk.”

Geen hulpvraag, maar een echte wisselwerking

Wat dit traject zo bijzonder maakt, is dat niemand enkel “geeft” of enkel “ontvangt”. De band groeit in twee richtingen.

Sarah verwoordt het mooi:

“Wij zitten vaak in de rol van hulpvrager, in dossiers en ondersteuning. Maar hier is het anders. Zij helpen ons, ja, maar door onze aanwezigheid geven wij hun leven kleur. Het is een wisselwerking. Het moet niet altijd vertrekken vanuit ‘hulp vragen’ en ‘dankbaar zijn’. Natuurlijk zijn we dankbaar. Maar dat wij ook iets betekenen voor hen, dat is echt mooi.”

Veerle knikt. “Het zijn die kleine dingen samen doen. Naar de speeltuin gaan. Wintergloed wandelen. Gewoon een kind zien opgroeien.”

Voor Sarah maakt het project ook praktisch een verschil. “Door mijn visuele beperking kan ik niet alleen naar de speeltuin met Zoë. En zij zeggen: ‘Yes, we kunnen weer naar de speeltuin!’ Op dat moment zijn zij mijn ogen. Dat brengt Zoë en mij ook dicht bij elkaar. Dat is onbetaalbaar.”

Ondertussen worden er ook nieuwe plannen gemaakt.

Binnenkort gaan we samen een weekendje weg en ook gaan we eens mee naar Bellewaerde. “Ze heeft een abonnement,” lacht Frank, “en wij gaan mee. Dat is toch fantastisch?”

“Is dat dan pleegzorg?” – Misverstanden ontkracht

Toch botsen ze soms op onbegrip.

“Mensen denken snel dat wij dat kindje moeten opvoeden,” zegt Veerle. “Of dat wij pleeg grootouders zijn. Maar dat is het niet. Het is geen adoptie. Het is gewoon een warme band.”

Margot merkt dat die vraag vaker terugkomt.

“We krijgen soms de vraag wat het project precies verwacht van de deelnemers. Maar daar bestaat geen pasklaar antwoord op. In samenspraak met je match geef je de relatie zelf vorm. Dat is net het mooie: elke band is uniek. Wij creëren een veilige omgeving. Het enige wat we vragen, is dat je je openstelt om nieuwe mensen te leren kennen.”

“Een droom die werkelijkheid wordt”

Voor Veerle en Frank voelt het als een tweede kans.

“Het project heeft ons een droom gegeven. Het is voor Zoë... maar ook zeker voor Sarah,” zeggen ze. “We hebben het echt getroffen met die twee.”

Hun advies aan twijfelaars is duidelijk:

“Probeer het. Er is niks te verliezen. Gaat het niet, dan kan je stoppen. Maar als het lukt? Dan krijg je er zoveel voor terug.”

Op het moment van publicatie zijn er binnen het project zeven matches.

“We krijgen soms de vraag wat het project precies verwacht van de deelnemers. Maar daar bestaat geen pasklaar antwoord op. In samenspraak met je match geef je de relatie zelf vorm. Dat is net het mooie: elke band is uniek.”

Margot

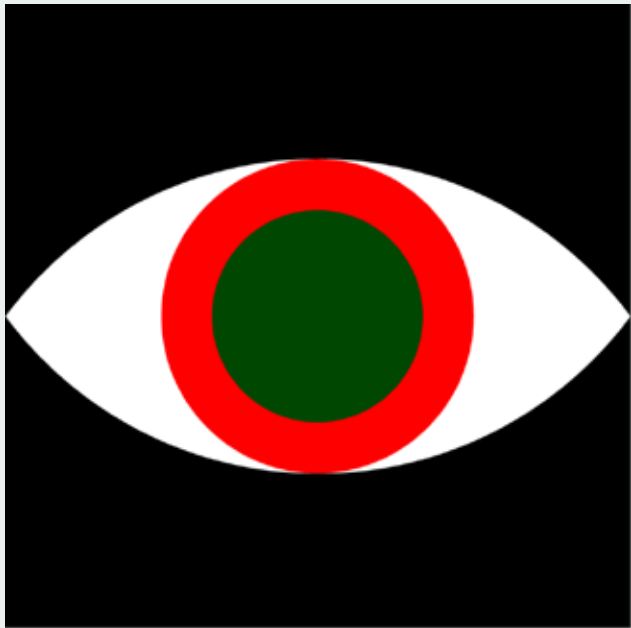

© Ivan Van de Cappelle

NOWROZ, HET FEEST VAN DE LENTE

Op 21 maart vieren miljoenen mensen wereldwijd Nowroz, het feest van de lente en het nieuwe jaar. Voor mensen in Iran, Afghanistan, Koerdistan, Azerbeidzjan en delen van Centraal-Azië is dit al duizenden jaren een dag van vernieuwing, hoop en verbondenheid.

Ook in Brugge vierden we deze traditie. Het werd een warme middag vol ontmoeting, verhalen en lekker eten!

eye on palestine Brugge

EYE ON PALESTINE Vergeet Palestina niet

De kracht van kunst en cultuur

Kunst en cultuur dragen een enorme kracht in zich. Ze kunnen mensen samenbrengen en bijdragen aan een warmere, meer rechtvaardige samenleving. Tegelijk schuilt in diezelfde kracht ook een keerzijde: cultuur kan worden ingezet om onrecht te verdoezelen, een laagje vernis te leggen of de aandacht af te leiden.

Dat laatste staat haaks op hoe wij naar cultuur kijken. Voor Avansa is cultuur een middel tot verbinding: een hefboom voor ontmoeting, dialoog en sociale cohesie. Dat zit vervat in alles wat we doen en organiseren. Net daarom willen we niet aan de zijlijn blijven staan wanneer kunst en cultuur worden misbruikt om onrecht te maskeren.

Eye on Palestine on stage met o.a. Pommeliën Thijs.

Debat met schrijver Willem Staes en Nir Shemmer in Avansa.

Culturele boycot

Avansa Brugge sloot zich eind 2025 aan bij de oproep tot een culturele boycot van Israël. Daarmee willen we duidelijk maken dat we niet langer samenwerken met Israëlische instellingen die de bezetting en apartheid legitimeren via kunst en cultuur.

De boycot is niet gericht op individuen of hun afkomst, maar op de medeplichtigheid van Israëlische overheden, instellingen en bedrijven aan mensenrechtenschendingen jegens de Palestijnen.

Eye on Palestine in Brugge

We wilden niet alleen spreken, maar ook handelen. Ruimte creëren voor culturele initiatieven die mensen samenbrengen, stemmen versterken en via muziek, debat, film, literatuur, kunst... de Palestijnse realiteit in de kijker zetten.

De inspiratie waaide over uit Gent. Daar groeide Eye on Palestine uit tot een platform van culturele spelers en middenveldorganisaties die de Palestijnse kwestie aankaarten.

Waarom actie voeren nodig blijft. Debat in Korf.

DocFest van de Republiek en Lumière programmeerde de docu Yalla Parkoer.

De Batterie maakte een indrukwekkend spandoek tijdens een zeefdrukworkshop.

Rocking for Palestine in Jeugdhuis Comma.

Brede samenwerking

Van 14 tot 30 november 2025 stond ook Brugge in het teken van Eye on Palestine. Het Brugse middenveld en cultuursector bundelden de krachten: 11.11.11, Avansa, De Batterie, Cactus Music, Het Entrepot, FMDO, MOOOV, Oxfam, Kaap, de Republiek, Masereelfonds en vele anderen.

Het resultaat was een veelzijdig programma. Kunstenaars, schrijvers, muzikanten, wetenschappers en activisten... brachten elk vanuit hun eigen discipline de Palestijnse kwestie onder de aandacht.

Het platform blijft bestaan en wil een forum zijn voor Palestijnse stemmen, verhalen en artiesten. We vergeten Palestina niet.

REPLIEK – EEN DIALOOG OVER GEVANGENISMUREN HEEN

Mag ik in jouw straat komen wonen wanneer ik vrij kom? Wanneer kreeg jij een tweede kans? Wanneer is iemand genoeg gestraft? Hoe zou jij het budget van justitie spenderen? Blijft het donker of wordt het (ooit) terug licht?

Via het project REPLIEK stelden mensen in detentie in Brugge, Ruiselede en Dendermonde vragen aan vrije burgers. Pertinente en directe vragen, vanuit de cel aan de maatschappij, over zinvolle detentie en nieuwe kansen.

De antwoorden stroomden binnen. Sommige gingen recht naar het hart, andere schuurden, riepen nieuwe vragen op of stemden tot nadenken. Gedetineerden en vrije burgers gingen erover in gesprek in diverse dialooggroepen intra muros. We sloten het traject af met een pakkend panelgesprek in De Snuffel en een prachtige publicatie.

Een project van De Batterie i.s.m. Avansa, Back on Track, Masereelfonds, Megafoon vzw en de Rode Antraciet, met de steun van Cera.

REPAIR CAFE TEXTIEL

Naald en draad in aanslag!

Een kapotte broek weggooien? Niet in het Repair Café Textiel. Elke laatste zaterdag van de maand komt een groep geëngageerde vrijwilligers samen om te herstellen wat anders verloren zou gaan.

Stel: je favoriete trui heeft een gat. Of je broek bleef haperen in het wiel van je fiets. Vroeger was er een kleermaker om de hoek. Vandaag verdwijnt zo'n kledingstuk vaak rechtstreeks in de vuilniszak. Het Repair Café Textiel wil dat veranderen.

Wat is een Repair Café?

Een Repair Café is een gratis bijeenkomst waar vrijwilligers en bezoekers samen kapotte spullen herstellen. Geen verkooppraatjes of dure prijzen. Gewoon: kom binnen met wat stuk is, en ga naar huis met iets dat opnieuw leeft.

Bij het Repair Café Textiel draait alles rond kleding en stof. Vrijwilligers helpen met naaien, stoppen, verstellen, inkorten... Maar het gaat verder dan techniek. Het is een plek waar warme ontmoetingen ontstaan, vaardigheden gedeeld worden en waar we samen nadenken over hoe we met spullen omgaan.

Meer dan repareren

Fast Fashion heeft ons geleerd dat kleding wegwerpbaar is. Goedkoop produceren, snel kopen, snel weggooien. De menselijke en ecologische kost daarvan is enorm: van uitgeputte arbeiders in textiel fabrieken tot bergen kledingafval die zich opstapelen aan de randen van de wereld.

Het Repair Café stelt daar iets eenvoudigs maar radicaals tegenover: herstel wat je hebt. Geef het een tweede leven. En doe het samen.

Dat klinkt misschien klein, maar dat is waar het begint. Wanneer mensen samenkomen rond een naaimachine, wordt er kennis gedeeld die anders verloren zou gaan. Er worden zaadjes gepland bij mensen om anders te kijken naar spullen om hen heen, en naar de wereld die ze heeft gemaakt.

Wie maakt het mogelijk?

Repair Cafés draaien op mensen: vrijwilligers met een naaimachine en een hart voor verbinding, partners die een ruimte bieden waar herstellcultuur en hergebruik hand in hand gaan en bezoekers die geloven in de kracht van herstel.

Het Repair Café Textiel kon van bij het begin rekenen op een bijzondere thuisbasis: Studio Stik, het circulaire textielatelier in de nieuwe Kringwinkel Sint-Jakobs. Een plek die de filosofie van het Repair Café ademt. Van de stellingen tot de meubels, alles is er gemaakt van hergebruikte materialen.

Sinds januari 2026 slaat het Repair Café nieuwe wegen in. Het blijft afwisselen tussen Studio Stik en andere locaties in de regio. Dan doen we bewust, want zo bereiken we nieuwe groepen mensen en maken we nieuwe plekken warm voor dit initiatief.

Ella zag het met eigen ogen

Ella, laatstejaars humaniorastudent van Sint-Leo, liep enkele maanden geleden inleefstage bij Avansa en volgde een Repair Café mee. Wat ze zag, raakte haar:

“Tegenwoordig ben je snel veel geld kwijt om iets kleins te laten repareren, wat als student niet altijd gemakkelijk is. Het Repair Café Textiel biedt een mooie oplossing. Veel bezoekers gaan tevreden naar huis met een hersteld kledingstuk dat als nieuw aanvoelt. “En zelfs als de vrijwilligers je niet meteen kunnen helpen, geven ze waardevolle tips en advies.”

Vanuit de ogen van een bezoeker:

Het Repair Café Textiel vindt maandelijks plaats op de laatste zaterdag van de maand. Afwisselend in Studio Stik en op een andere Brugse locatie. Meer info vind je op deze website: www.repaircafébrugge.be

‘T WERKT ALS WE ‘T SAMEN DOEN

Wat als leren niet in een klaslokaal gebeurt, maar gewoon in je buurt? Bij ‘t WERKT gaan bewoners samen aan de slag rond wonen, klussen en vergroenen. Vanuit kleine acties ontdekken mensen hun talenten en maken ze hun buurt stap voor stap aangenamer.

Margot (Avansa) en **Saar** (LabLand), projectcoördinatoren van ‘t Werkt, leggen uit.

Hoe is het idee voor ‘t WERKT ontstaan?

Margot: “‘t WERKT is een samenwerking tussen Avansa regio Brugge, De Republiek, Stad Brugge en LabLand, met steun van Europa WSE. Veel mensen hebben vragen over wonen: renoveren, vergroenen, hergebruiken van materialen, maar weten vaak niet hoe ze eraan moeten beginnen. Met ‘t WERKT willen we een plek creëren waar mensen samen en van elkaar leren. Er bestaat al veel informatie, maar die is vaak moeilijk te vinden of erg complex.”

Het project loopt in drie Brugse wijken: Sint-Pieters, Zeebrugge en Sint-Gillis. Er is geen vaste locatie: activiteiten vinden plaats in buurtcentra, op pleinen of op tijdelijke plekken zoals De Fishbone.

Waarom focussen jullie op beter wonen?

Saar: “Wonen in Vlaanderen wordt steeds uitdagender. Een huis kopen en renoveren is duur, regelgeving is complex en wonen heeft ook een impact op het klimaat. Veel mensen denken: ik weet niet waar te beginnen.”

“Bij ‘t WERKT leer je vooral door te doen. Geen lange theorie, maar samen aan de slag gaan. Ons motto is: ‘Zien doen, samen doen, zelf doen.’”

Saar

Wij geloven dat mensen elkaar kunnen versterken. Iedereen kan iets doen, hoe klein ook. Vaak is die eerste stap de moeilijkste. Door samen te leren en te doen, groeit het vertrouwen.”

Met welke vragen komen bewoners naar jullie?

Margot: “Dat is heel uiteenlopend. Sommige bewoners willen samen kruidenbakken maken of hun straat vergroenen. Anderen willen leren klussen: boren, schilderen of werken met duurzame materialen zoals leem. We vertrekken altijd vanuit wat leeft in de wijk. Van daaruit groeien de activiteiten.”

Wat kunnen mensen verwachten van 't WERKT?

Saar: “Bij 't WERKT leer je vooral door te doen. Geen lange theorie, maar samen aan de slag gaan. Ons motto is: ‘Zien doen, samen doen, zelf doen.’

Je hoeft niets te kunnen. Nieuwsgierig zijn en goesting hebben is genoeg. De activiteiten zijn laagdrempelig en vinden plaats op plekken waar mensen zich thuis voelen. Bewoners spelen daarbij een centrale rol. Mensen brengen niet alleen vragen mee, maar ook talenten en ervaring die ze delen met anderen.”

Welke activiteiten organiseerden jullie al?

Saar: “We organiseerden al kluscursussen, maakten kruidenbakken, oogstten en hergebruikten bouwmaterialen, vergroenden voortuintjes en hielden infomomenten en ‘Gluren bij je burens’. Het zijn vaak kleine acties, maar met een grote impact.”

Wat is jullie bijgebleven?

Margot: “Tijdens een activiteit in buurtcentrum d’Oude Stoasie begonnen vier helpers kruidenbakken te maken. Al snel sloten nieuwsgierige passanten aan. Samen iets maken werkt enorm verbindend.”

Saar: “Ook de kluscursus blijft hangen. Een deelnemer die nog nooit had geboord, ging op het einde vol vertrouwen zelf aan de slag. Dat mensen dat vertrouwen meenemen naar huis, daar doen we het voor.”

Wat hopen jullie op lange termijn te bereiken?

Saar: “We hopen op een blijvende dynamiek waarbij buurten elkaar versterken en mensen leren van elkaar. Dat er meer verbinding ontstaat en mensen voelen: ik kan dit.”

Margot: “Brugge zit vol talent. Soms moet je gewoon de ruimte maken om het te ontdekken.”

“Tijdens een activiteit in buurtcentrum d’Oude Stoasie maakten vier helpers kruidenbakken. Al snel sloten nieuwsgierige passanten aan. Samen iets maken werkt enorm verbindend.”

Margot

REPAIR CAFE XL

Elke jaar organiseren we een trefmoment Repair Café XL. Alle onthaal-, organisatie-, communicatie- en herstellervrijwilligers van Repair Cafés in West-Vlaanderen zijn er welkom voor een gezellig en interessant uitwisselingsmoment.

Met workshops, lezingen, debatten... en minstens even boeiende babbels tussendoor!

VALT HIER IETS TE LACHEN?

Erfgoeddag 2026

Erfoeddag! Deze jaarlijkse hoogmis van het cultureel, immaterieel erfgoed is in Brugge altijd goed voor een rijk en divers dagprogramma, gedragen door heel veel partners. Ook wij zetten er graag onze schouders onder.

HAHA!

De voorbije jaren waren er vaak mooie linken tussen het thema van Erfgoeddag en wat Avansa doet. Denk maar aan 'Thuis', 'Grenzeloos', 'Rituelen'... We lachen hier geregeld wat af, maar toen we hoorden dat het thema in 2026 'HAHA Humor' was, zaten we toch even met de handen in het haar. Gaan we voor stand-up comedy (deden we al)? Een debat over humor (te droog)? Kloppen we aan bij een Kamagurka (budgettair net iets minder grappig)? Laten we deelnemers van een workshop cartoon tekenen los op ons gebouw (tja...)?

Hoe ver reikt een lach?

Een gesprekje met Bram Van Acker (toen nog aan de slag in het Rode Kruisopvangcentrum in Brugge) gaf een wederzijds duwtje. Beiden vonden we de rol en betekenis van humor in verschillende culturen een interessant startpunt. Eéntje dat vele vragen los peutert.

Hoe wordt humor beleefd in verschillende culturen? Wat is grappig voor de ene, maar flauw, kwetsend, betekenisloos... voor iemand anders? Wat maakt iemand blij, ook tijdens moeilijke momenten? Hoe ver reikt een lach tijdens de zware periode waarin de bewoners zich bevinden? Valt er eigenlijk wel wat te lachen?

Theecirkels

In het Rode Kruisopvangcentrum vinden op vaste avonden theecirkels plaats. Instapbare ontmoetingen, met een spel, een babbel, een lichte activiteit voor groepjes bewoners. Op tafel geen thee, maar petflessen fanta en cola. Flinke zakken chips gaan rond.

We trokken er heen met onze vragen

Twee keer mochten we mee aanschuiven, op 23 en 26 maart. We praten met z'n allen over wat we grappig vinden en wat niet. We delen "glimlachverhalen" van vroeger, mopjes van thuis, hilarische spelletjes, sketches van komieken. Een fotografe maakt beelden van de lachende gezichten, van mensen die minzaam monkelen of voluit schateren.

De eerste theecirkel brengt een 12-tal Afrikaanse vrouwen op been. Na een weifelende start, komen de dames op dreef. De sappige verhalen (in het Frans, dus ça va) volgen elkaar op, hun gelach is zo aanstekelijk.

Tijdens de tweede theecirkel ontmoeten we een groepje Arabisch sprekende mannen, waaronder twee mensen met een auditieve beperking. Een van de mannen tolkt naar

“In Guinee spelen de traditionele vertellers, de Griots, een verbindende rol. Onze traditionele vertellers, de Griots, spelen hierin een verbindende rol. Met verhalen, liedjes – én humor! – tonen ze dat we één volk zijn, met een gezamenlijke geschiedenis, cultuur en met grappen die ons allemaal doen lachen.”

Diaraye

“Mijn lach is besmettelijk. Als ik lach, lacht iedereen mee. Ook wie een slechte dag heeft. Elke dag verdient een lach, nee...iedereen verdient een lach!”

Khalil

het Engels, Google Translate doet de rest. Het gesprek verloopt niet soepel maar toch, ook hier komen grappen en verhalen naar de oppervlakte – iets rustiger en meer ingetogen.

We proberen telkens zoveel mogelijk flarden te sprokkelen en noteren. Achteraf smeden we alles samen tot een levendig mozaïek van humor uit diverse windstreken. Samen met de foto's vormt dit de grondstof voor een kleine, fijne tentoonstelling op Erfgoeddag.

26 april, Erfgoeddag

Het is een stralende dag. Van ver zien we de vrolijke wimpels waaien in de Vlamingstraat. Niet enkel viert het Opvangcentrum vandaag Erfgoeddag, er is ook een opendeurdag met rondleidingen, kindergrime, een clown, koffie en taart.

Bezoekers worden bij het binnenkomen begroet door de lachende foto's en quotes met verhalen van de tentoonstelling. Het ontlokt een glimlach op vele gezichten. Enkele geportretteerden tonen spontaan hun foto.

Wat verderop, op de gezellige patio buiten, is een sessie lachyoga aan de gang. We hebben plekje voorzien voor bezoekers én voor bewoners van het centrum.

Dat is een brug te ver. De deelnemers van Avansa zijn allemaal aanwezig en lachen wat af. Vanop een afstand staan enkele bewoners van het Opvangcentrum toe te kijken, ongemakkelijk grinnikend en lichtjes verbaasd.

Of ze niet willen meedoen? “Nee! Vinden jullie dat grappig? Zo vreemd.”

© Pieter Jonckheere

INSPIRATIE OVER PARTICIPATIE

Wat is participatie (en wat is het niet)? Wanneer kan je spreken van 'goede' participatie? Is er inspiratie te halen in Brugge? We bogen ons over deze vragen tijdens een panelgesprek op 29 april in Wanderkamers (een bijzondere ruimte die mensen samenbrengt - www.wanderkamers.be)

We onthouden:

- Participatie is niet 'deelnemen aan' of 'informereren', echte participatie gaat gepaard met invloed van burgers op beleid.
- Zonder vertrouwen krijgt participatie geen kans.
- Participatie is een duurzame basishouding van het beleid, geen puntje op een afvinklijst.
- Participatie is een essentieel onderdeel van een sociaal-culturele aanpak, ook voor Avansa.

VRIJE TIJD VOOR IEDEREEN

Brugs Netwerk Vrijetijdsparticipatie

Cultuur beleven, iets nieuws leren, creatief bezig zijn of gewoon andere mensen ontmoeten: vrije tijd doet deugd. Maar deelnemen aan activiteiten is niet voor iedereen vanzelfsprekend.

Vrije tijd zonder drempels

Financiële zorgen, gezondheidsproblemen, sociale drempels of beperkte mobiliteit kunnen maken dat mensen moeilijk aansluiting vinden bij het vrijetijdsaanbod in de stad. Daarom bestaat het Brugs Netwerk Vrijetijdsparticipatie (BNV), een samenwerking tussen het OCMW Brugge, Stad Brugge en heel wat Brugse organisaties en verenigingen. Samen willen zij vrije tijd toegankelijk maken voor mensen in een kwetsbare situatie.

Welkom bij Avansa

Ook Avansa regio Brugge werkt mee aan dat netwerk. Elke maand nemen we twee activiteiten op in het aanbod van het Brugs Netwerk Vrijetijdsparticipatie. Deelnemers kunnen zo gratis kennismaken met activiteiten rond cultuur, ontmoeting, natuur, creativiteit of beweging. Het netwerk zorgt niet alleen voor financiële toegankelijkheid, maar ook voor begeleiding, heldere uitleg en een warme ontvangst.

Voor veel deelnemers is het Brugs Netwerk Vrijetijdsparticipatie ook een eerste kennismaking met Avansa. Sommigen ontdekken via het netwerk een plek waar ze zich welkom voelen en blijven daarna deelnemen aan andere activiteiten.

“Dankzij vrijetijdsparticipatie kon ik via een divers cultureel aanbod cultuur mijn interesses uitbreiden. Dit is een verrijking voor mij en mag zeker blijven bestaan.”

Chantal

© Ivan Van de Cappelle

Meer info?

Brugs Netwerk Vrijetijdsparticipatie /
Rap op Stapkantoor
Frank Van Ackerpromenade 2, Brugge
vrijetijdsparticipatie@ocmw-brugge.be
050 44 80 00

DZJAMBO!

Waar mensen elkaar ontmoeten

Bij Dzjambo leren Belgen en nieuwkomers elkaar beter kennen. Dzjambo betekent dan ook ‘Hallo, hoe gaat het?’ in het Swahili. Altijd fijn om horen als je ergens nieuw bent.

Dzjambo Brugge is pril. Umut Aktas, tijdelijk aan de slag bij Avansa Brugge, startte dit project eind 2025 op. Wat is Dzjambo precies? Wat doet het? Wie neemt deel? En is er toekomst? Umut geeft graag wat uitleg.

Wie ben jij, Umut? Stel je eens kort voor.

Ik ben Umut Aktas en kom uit Turkije. Ik woon intussen 6,5 jaar in België. In november 2025 kon ik aan de slag bij Avansa Brugge. Ik werk er tijdelijk rond het thema diversiteit, samen met Baraa Khadra. Ik kende Dzjambo Gent en wilde hier heel graag eenzelfde initiatief opzetten.

Dzjambo is jouw project, jouw ‘kindje’ bij Avansa. Kan je even kort vertellen wat Dzjambo is?

In Dzjambo ontmoeten anderstalige en Nederlandstalige Bruggelingen elkaar. We houden een maandelijks café, bezoeken mooie plekjes in Brugge, pikken een cultureel evenement mee...

Eén keer per maand, op vrijdagavond, is er Dzjambo-café in het Avansahuis. We praten met elkaar, luisteren naar live muziek en stellen onze activiteiten voor de komende maand voor.

Tussen de cafés in, zijn er elke maand een 3-tal activiteiten. Die activiteiten zijn heel divers. Soms gaan we samen naar een concert of een feest. We proeven van verschillende keukens. We bezoeken musea. We doen aan sport. We gaan wandelen in de natuur. En we spreken Nederlands.

Jij hebt Dzjambo leren kennen bij de collega's van Avansa Gent. Wat betekende Dzjambo daar voor jou?

Ik woonde in Gent en kende er niemand. Ik zocht activiteiten om zo mensen te leren kennen en Nederlands te oefenen. En zo ontdekte ik Dzjambo Gent. Zij hebben een heel druk en divers programma met vele activiteiten, naast het maandelijks café. Ik heb veel gehad aan Dzjambo Gent. Ik deed mee aan een 40-tal activiteiten, leerde mensen kennen en mijn Nederlands kreeg een flinke boost. Na verloop van tijd organiseerde ik zelf ook activiteiten voor Dzjambo, via mijn werk in die periode (Natuurpunt Gent).

“De diversiteit in Brugge groeit, of je dat nu leuk vindt of niet. Hoe gaan we daarmee om? Willen we investeren in zinvolle activiteiten met taalkansen? Wat willen we? Dat is de vraag die we als stad moeten stellen.”

Wie komt er naar het Dzjambo in Brugge? En hoe bereik je je publiek?

Het Café is een succes. Elke maand komt er een vrij grote groep nieuwkomers en Nederlandstalige Bruggelingen bijeen. Het is gratis, er is gezellige muziek, met een drankje en een hapje, dat werkt. Bovendien zijn er niet zoveel gelijkaardige initiatieven. Er is nood aan meer aanbod, aan ontmoetingen met oefenkansen Nederlands.

De activiteiten liggen een pak moeilijker. Daar is de drempel hoger. Je moet er bijvoorbeeld iets voor betalen, ook al proberen we de prijs zo laag mogelijk te houden of is het zelfs gratis. Het is ook niet altijd evident om een divers aanbod te vinden.

Een tijd geleden was er een optreden van de Syrische zanger Omar Souleyman in Cactus, dat was een voltreffer.

Ik ben twee keer langs gegaan in de klassen van Ligo, de NT2-richtingen van het SNT, Scala... In Brugge en Blankenberge. Met een pak flyers in de hand en een overtuigend verhaal. Zo maakte ik een mooie groep anderstaligen warm. De Nederlandstaligen bereikte ik via Avansa, activiteiten van partners en Brugse sleutelfiguren zoals Lili Chong.

Intussen heb ik een Whatsappgroep van 130 deelnemers, nieuwkomers én Bruggelingen.

Hoe ziet de ideale toekomst van Dzjambo Brugge eruit?

Dzjambo Brugge moet nog veel groeien. Mensen en organisaties in Brugge kennen het nog niet genoeg. Er is nood aan middelen, personeel, ondersteuning. Er moet nog veel gebeuren om Dzjambo te laten rijpen en verankeren.

Een duurzame toekomst voor Dzjambo zou ideaal zijn. De diversiteit in Brugge groeit, of je dat nu leuk vindt of niet. Hoe gaan we daarmee om? Willen we investeren in zinvolle activiteiten met taalkansen? Wat willen we? Dat is de vraag die we als stad moeten stellen.

'T FEMCAF

Wees welkom op deze gastvrije, warme plek.

Voel je gedragen, want hier dragen we zorg voor elkaar, zijn de woorden gemeend en oprecht, zijn we allemaal verschillend en toch één, en kan je helemaal jezelf zijn.

We spelen een spelletje, leren dingen bij, maken een praatje, zijn gezellig samen.

Hier zoeken we verbinding en aansluiting en vinden die ook.

Ik hoop dat je beseft hoe bijzonder je wel bent en hoe blij we zijn met je aanwezigheid.

Voel je welkom hier, wie je ook bent.

Blij je te leren kennen.

(spontane reflectie van een FemCaf-deelnemer)

't FemCaf is een plek voor, door en met vrouwen, en voor iedereen die zich feminist voelt.

STRUIKELSTENEN

“Ze mogen nooit vergeten worden”

Soms begint een familieverhaal met een kader aan de muur.

Voor Christel Van Iseghem begon het allemaal toen ze als dertienjarig meisje bij haar grootmoeder en overgrootmoeder in de Karel de Stoutelaan in Brugge woonde. Bovenaan de trap hing een kader met foto's van twee jonge mannen en een brief. Nieuwsgierig begon ze te lezen. De brief jaagt haar eigenlijk een beetje angst aan.

“In die brief stond dat de twee mannen in de namiddag ter dood gebracht zouden worden met de valbijl,” vertelt Christel. “Ik kende die namen niet: Noël Boydens en Norbert Vanbeveren. Vanbeveren was de familienaam van mijn grootmoeder maar ik kende ook haar broers en haar zus, dat waren mijn ooms en mijn tantes en er zat geen Norbert Vanbeveren tussen.”

Toen ze haar grootmoeder ernaar vroeg, kreeg ze meteen een duidelijke reactie:

“Stil, Memé moet niet horen dat wij daarover praten.”

‘Memé’, haar overgrootmoeder, had haar jongste zoon Norbert verloren tijdens de Tweede Wereldoorlog. Hij zat in het verzet, werd op zijn achttiende opgepakt en een jaar later onthoofd door de nazi's.

“Mijn grootmoeder vertelde hoe de Gestapo-agenten over de muren van de tuin klommen,” zegt Christel. “Een agent stopte zelfs een revolver in Norberts broekzak om hem van verboden wapendracht te kunnen beschuldigen. Daarna hebben ze hem meegenomen. Ze hebben hem nooit meer teruggezien.”

Een verhaal dat bleef nazinderen

“Dat was echt een trauma,” zegt Christel zacht. “Mijn overgrootmoeder kon dat niet verwerken. Zij was vroeger een heel temperamentvolle vrouw, maar zo heb ik haar nooit gekend. Ze was stil geworden. Gekeerd in zichzelf.”

De oorlog liet diepe sporen na in de familie. Niet alleen verloor haar overgrootmoeder haar zoon Norbert. Ook haar man kwam om tijdens een bombardement op het station en een andere zoon koos de kant van de bezetter.

“Het was een zware last voor haar,” vertelt Christel. “En daarom zwegen ze erover.”

Toch bleef het verhaal aanwezig. Soms op onverwachte manieren.

“Ik heb heel mijn leven onrustige dromen gehad,” zegt ze. “Dromen waarin ik mijn huis moet beschermen. Rolluiken sluiten. Deuren dichtdoen. En op het einde springt er altijd één deur terug open. Ik denk dat ik ergens dat een deel van de pijn van Memé meedraag.”

“Nu ik zelf een kleindochter van achttien heb, besef ik pas echt hoe jong Norbert was. Zestien toen hij bij het verzet ging. Achttien toen hij opgepakt werd. Negentien toen hij vermoord werd. Dat waren eigenlijk nog kinderen. Wat moet er door het hoofd van mijn overgrootmoeder gegaan zijn? Dat was een nachtmerrie.”

De brief die terug boven water kwam

Jarenlang bleef het stil rond Norbert en zijn vriend Noël Boydens. Tot Christel tijdens de coronaperiode samen met haar man en broer in oude familiearchieven en stambomen begon te duiken.

Tijdens die zoektocht dook de afscheidsbrief van Noël Boydens opnieuw op.

“Toen ik die tekst terugzag, kwam alles opnieuw binnen,” vertelt ze. “Ik zag dat kader weer voor mij, bovenaan die trap.”

Tijdens haar opzoekingen ontdekt Christel de werking van Struikelstenen in Brugge. Meteen voelt ze: dit is de juiste manier om Norbert Vanbeveren blijvend te herdenken. Ze dient een dossier in en in december 2023 krijgt Norbert een Struikelsteen aan de Karel de Stoutelaan 70, het huis waar hij voor het laatst in vrijheid leefde.

Toch blijft iets knagen.

“Waarom wel voor Norbert en niet voor Noël Boydens?” vraagt Christel zich af. “Maar om een Struikelsteen te plaatsen moest ik het adres weten waar hij het laatst in vrijheid geleefd had en dat had ik niet.”

Wanneer Christel later in contact komt met Helden van het Verzet, deelt ze het verhaal en de afscheidsbrief van Noël Boydens. Dat leidt begin 2025 tot een interview op Radio 1. Tijdens dat gesprek gebeurt iets onverwachts: plots duikt ook een afscheidsbrief van Norbert Vanbeveren op, zelfs drie brieven, geschreven vlak voor zijn dood.

“Mijn wereld stond stil,” vertelt Christel. “We hadden altijd gedacht dat er nooit een brief van Norbert geweest was.”

Kort daarna neemt een familielid van Noël Boydens contact met haar op. Dankzij die ontmoeting wordt ook zijn laatste woonadres teruggevonden en kan eindelijk een dossier voor een Struikelsteen worden opgestart.

“Dat voelde meteen juist,” zegt ze. “Want voor Norbert was er ondertussen al een struikelsteen gekomen, maar voor Noël nog niet. Dat voelde oneerlijk.”

Op 23 mei 2026 kreeg ook Noël Boydens een Struikelsteen in Brugge.

De cirkel is rond

Op 23 en 24 mei werden 15 nieuwe Struikelstenen geplaatst in Brugge, Varsenare en Damme. Kleine messing stenen in het voetpad, voor de laatste vrijwillig gekozen woonplaats van slachtoffers van het naziregime. Ze maken het verleden opnieuw zichtbaar in het straatbeeld.

Voor Christel betekent die struikelsteen voor Noël veel.

“De cirkel is rond voor het meisje dat ik ooit was,” zegt ze. “Maar niet voor de vrouw die ik nu ben. Dat verdriet blijft.”

Toch overheerst ook trots. En dankbaarheid.

“Norbert Vanbeveren en Noël Boydens mogen niet vergeten worden. Die mensen hebben hun leven gegeven voor onze vrijheid. Veel mensen weten niet meer wat er echt gebeurd is tijdens de oorlog. Niet alleen dat er honger was, maar dat jonge mensen hun leven gegeven hebben voor anderen. Dat moet blijvend verteld worden. Ook als waarschuwing voor de toekomst.”

Wanneer er gevraagd wordt wat ze vandaag nog tegen Norbert zou willen zeggen, blijft het even stil.

“Eerst zou ik hem vragen om Memé een dikke knuffel te geven,” zegt ze uiteindelijk. “En daarna: bedankt.”

Samen naar beter

Dit waren onze partners in 2025 en 2026

11.11.11 vzw • Afopadi • Auteurslezingen • Autodelen.net • Avansa Centraal Vlaanderen • Avansa Limburg vzw • Avansa Mid- en Zuidwest vzw • Avansa Oostende-Westhoek vzw • Avansa regio Gent vzw • Back On Track • Beweging.net West-Vlaanderen • Bibliotheek Beernem • Bibliotheek Blankenberge • Bibliotheek Jabbeke • Bibliotheek Knokke-Heist • Bibliotheek Oostkamp • Bibliotheek Zedelgem • Bibliotheek Zeebrugge • Bisdom Brugge • Boekhandel De Reyghere • Bond Zonder Naam • Bosbadkring FV • Bruggen voor Jongeren • BruggeNaarMorgen • Bruggeplus • Brugs Food Lab • Brugs Vredesplatform • Brusselbinnenstebuiten • BuitenFamilies vzw • Buurtcentrum 't Werftje • Buurtcentrum d'Oude Stoasie • Buurtcentrum de Dijk • Buurtcentrum Ter Leyen • CAW Noord-West-Vlaanderen - Justitieel Welzijnswerk Brugge • CC Blankenberge • Centrum Waerbeke vzw • Circular Hub Brugge • Compagnie Cordial • Concertgebouw Brugge • Covias • Cultureel Islamitisch Centrum Brugge • Cultuurcentrum Blankenberge • Cultuurcentrum Brugge • Cultuurdienst Damme - vrije tijd • De Batterie • De Bronzen Uil • De Brug • De Cultuurfabriek • De Leuning • De Republiek • De Republiek Brugge • De Rode Antraciet • De Vormers • Denktank Oikos • Detentiehuis Kortrijk • Dienst Cultuur Zuienkerke • Dienstencentrum De Garve • Dienstencentrum De Stip • Dienstencentrum Meulewech • Digibank Brugge • Diversiteitsdienst stad Brugge • Doodgewoon • Double Deal vzw • Erfgoedcel Brugge • Europa WSE • Europacollege • EUtopia Brugge • Fedasil Jabbeke • FMDO • Foton • Fruitbos • Gemeentebestuur Beernem • Gemeentebestuur Jabbeke • Gemeentebestuur Knokke-Heist • Gemeentebestuur Oostkamp • Groen vzw • Grootouders voor het klimaat Brugge • Heemkundige Kring Oostkamp • Hello Bruges • HerstelAcademie • Het Pannenhuis - social bar • Hoeve Forreist vzw • Hoofdbibliotheek Biekorf • Hoofdbibliotheek D. Coens • House of Time • Humanistisch Verbond • HVV Brugge • Impuls • IVBO • Kaaidistrict Brugge • KADOC - KU Leuven • Kalala vzw • Kantcentrum • KarmaMarkt • KOERS. Museum van de wielersport • KOM! • Komerbi vzw • Kringwinkel 't rad - Zilverpand • Kringwinkel Seafront • LabLand • Landschap vzw • LEIF-West-Vlaanderen • Ligo Brugge-Oostende-Westhoek • Lindenhove • Lokaal Mondiaal Brugge • Masereelfonds Brugge • Megafoon vzw • Mind and Makerspace • Mintus • Moderator vzw • Mondiale Raad Brugge • MOOOV filmfestival • Mosaic Community • Musea Brugge • Netwerk Geestelijke Gezondheidszorg NOWE • OCMW - Brugge • OCMW Blankenberge • Onze-Lieve-Vrouw ter Potterie • Openbare Bibliotheek Brugge • Orbit West-Vlaanderen • Oxfam Wereldwinkel Sijsele • Pax Christi Brugge • Penitentiair Complex Brugge • Permekemuseum • Peter D'Aubioul Wijkregisseur • Preventie en Samenleven • PRH - Persoonlijkheid en Relaties • Project Re-Value Brugge • Provinciaal Hof • Provinciebestuur West-Vlaanderen • Psychiatrisch Ziekenhuis Onze-Lieve-Vrouw • Raakvlak • Rebelle vzw • Rode Kruis Opvangcentrum Brugge • S-wan vzw • SAAMO West-Vlaanderen • Snuffel Hostel • SOS Palestina Brugge • Stad Brugge • Stadsarchief Brugge • Stadsbestuur Damme • Stadsschouwburg • Symfoon • Tamboeri vzw • Taranta vzw • Thuisfront • Timeless Trails vzw • Tralies uit de weg • Uitgeverij EPO • Uitgezonderd • Unity Mosaic • Universiteit Gent • UNU-CRIS • VELT vzw • Vertelcollectief De Op-Lichters • Vivendo • Vloethemveld • Vluchtelingenwerk Vlaanderen • Vredesactie • Vrijtijdscentrum Jabbeke • Vrijtijdspunt vzw Oranje • VUB • Waerbeke • Wanderkamers • War Heritage Institute v Watan Community Brugge • "Werkgroep 17 oktober Torhout" vWerkgroep Struikelstenen Brugge vWervel vzw • West-Vlaamse Milieufederatie vzw • Wij Vrouwen Samen • Wijkregisseur Zeebrugge • Willemsfonds Brugge • Wisper vzw • WZC Sint-Jozef • YOT vzw

© Ann De Wulf

Van links naar rechts op de foto:

Karl Duc

Coördinator
Persoon & Relatie
Knokke-Heist, Torhout,
Zedelgem en Zuienkerke

Melanie Clemens

Mensen in een kwetsbare situatie
Gender
Project 't FemCaf
Creatief
Blankenberge

Umut Aktas

Diversiteit
Project Dzjambo

Heidi Vyvey

Administratie
Boekhouding
Personeelszaken

Eline Tahon

Administratie
Communicatie
Vrijwilligers

Lieven Descamps

Logistiek
Onderhoud
Vrijwilligers
Technische ondersteuning

Hannah Mahieu

Duurzaamheid
Levensstijl & Gezondheid
Digitale geletterdheid
Damme & Oostkamp

Griet Provoost

Erfgoed, kunst en cultuur
Detentie & herstel
Communicatie
Project 't Werkt
Jabbeke

Margot De Clercq

Project 't Werkt
Project Wensgrootouders &
Droomkleinkinderen
Gender
Project 't FemCaf

Niet op de foto:

Baraa Khadra

Diversiteit
Fietscursus
Project Rijbuddy's
Bernem

Avansahuis

Sint-Pieterskerklaan 5
8000 Brugge - Sint-Pieters
050 33 01 12
info@avansa-brugge.be
www.avansa-brugge.be
Rekeningnummer:
BE52 8917 5406 8209

Openingsuren secretariaat:

maandag tot donderdag
van 10u00 tot 12u30 en van 14u00 tot 17u00
gesloten op vrijdag

Wil je op de hoogte blijven van ons aanbod?
Schrijf je in voor onze digitale nieuwsbrief:
www.avansa-brugge.be